

РЕШЕНИЕ

№ 5068

гр. София, 26.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 24.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **5798** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197 във вр. с чл.121, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Образувано е по жалба на А. С. Г. от [населено място] срещу Решение № ПО-50/07.06.2023г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е отхвърлена подадената от лицето жалба срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0001143 от 03.05.2023г.(ПНПОМ), издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ в ТД на НАП С..

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение поради противоречие с материалния закон.Изложени са съображения за неправилност и необоснованост.Твърди се, липса на предпоставки за налагането на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК, както и че е следвало принудителното изпълнение да се насочи първо срещу дружеството-длъжник. Счита, че публичният изпълнител не е спазил поредността на обезпеченията.Иска се отмяна на решението и потвърденото с него постановление.Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ч., който поддържа жалбата и моли за отмяна на оспореното решение и потвърденото с него постановление.Претендира присъждане на направените по делото разноски за държавна такса.

Ответникът – Директор на ТД на НАП [населено място], чрез процесуален

представител юрк.А., оспорва жалбата и моли решението да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и обсъди събраните доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221922007231-020- 001/02.12.2022г. на жалбоподателя е възложено извършването на ревизия за установяване на отговорността му за задълженията на „ДМ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД.

Постъпило е искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки №Р-22221922007231-039-001/28.04.2023 г. от М. К. М. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, възложена със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221922007231-020-001/02.12.2022 г., в което е посочено, че ревизията е възложена за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК на А. С. Г., в качеството му на действащ управител на „ДМ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД, за насъбрани публични задължения на дружеството за периода 01.12.2016 г. - 31.08.2022г.Дългът е категоризиран като „несъбираем“.

От лицето са изискани документи и писмени обяснения. Представени са били обяснения, декларация за съгласие за разкриване на банкова тайна на лични сметки и сметки на дружеството, както и декларация за електронен адрес. С цел установяване на контакт с А. Г. са извършени посещения на декларирания адрес по местоживеене-[населено място],[жк][жилищен адрес]. Същият не е открит на адреса.От получен отговор от 9-то РУ на МВР, органите по приходите са били уведомени, че А. Г. не е открит на адреса и в жилището живеят други лица.

Извършена е справка за настоящ адрес на лицето и е установен такъв в [населено място], общ. Драгоман. От кметския наместник на селото е получено писмо, с което са уведомени ревизиращите, че лицето не пребивава в селото.

Установено е, че към момента А. Г. е действащ управител, както на „ДМ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД, така и на едноличния собственик на капитала на „ДМ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД - дружеството „Обединена електрическа компания“ АД,„ДМ ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД няма активи, върху които да се наложат обезпечителни мерки. Посочено е, че е учреден особен залог в полза на БАКБ АД на всички настоящи вземания на дружеството срещу ДФ „Земеделие“.

Посочено е, че размерът на активите на лицето е значително по-малък от бъдещето задължение в предполагаем размер.Както и, че А. Г. притежава идеални части от недвижим имот, 1 бр. МПС и банкови сметки.

Въз основа на изложеното органът по приходите е приел, че ще бъде затруднено събирането на очакваните задължения, които ще бъдат установени с ревизията, и че следва да се наложат предварителни обезпечителни мерки.

Очакваният размер на задълженията е в размер общо на 220 784,32 лв.

Въз основа на постъпилото искане е издадено ПНПОМ с изх. №С230022-023-0001143/03.05.2023 г. от П. В. на длъжност публичен изпълнител, е което са наложени следните обезпечителни мерки:

1. Възбрана на 1/2 идеална част от недвижим имот, двуетажна масивна сграда, застроена на 49.25 кв. м., заедно с дворно място, находящ се в [населено място], местност „Под камъка“, общ. Драгоман, С. област, с данъчна оценка 1 856,40 лв. за съответната част.

2. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в:

-ТБ/доставчик на платежни услуги ЦЕНТРАЛНА КООПЕРАТИВНА БАНКА (Ц.) АД за сумата от 216 777,92 лв.

-ТБ/доставчик на платежни услуги Ю. БЪЛГАРИЯ АД за сумата от 216 777,92 лв.

3. Запор на 1/2 идеална част от МПС - марка Н., модел Т., с рег. [рег.номер на МПС] със застрахователна оценка 2 150,00 лв.;

ПНПОМ е връчено лично на лицето на 30.05.2023 г.

Изпратени са били запорни съобщения и са били получени отговори от двете банки - Ц. АД и Ю. БЪЛГАРИЯ АД, че запорът е наложен.

Срещу ПНПОМ с изх. №С230022-023-0001143/03.05.2023 г. е подадена жалба с вх. №94-А-233/31.05.2023 г.

С Решение № ПО-50/07.06.2023г. Директора на ТД на НАП – С., е оставил без уважение подадената жалба с вх. №94-А-233/31.05.2023 г. срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0001143 от 03.05.2023г.(ПНПОМ), издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ в ТД на НАП С..

Решението на Директора на ТД на НАП по подадената жалба е връчено на жалбоподателя на 08.06.2023г., по електронен път.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, поради което е допустима.Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство са постановлението за налагане на обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на Директора на ТД на НАП С.. При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение, съдът намира, че то е издадено от компетентния съгласно чл.

197, ал. 1 ДОПК административен орган и в рамките на неговите правомощия, при спазване на административнопроизводствените правила и в необходимата форма. Същото се отнася и до контролирания с обжалваното решение акт – потвърденото постановление за налагане на обезпечителни мерки.

Същевременно съдът констатира, че постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено в противоречие с приложимите материалноправни разпоредби, както и в несъответствие с целта на закона.

Съгласно чл. 121 ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни (ал. 1). Предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 (ал. 2).

Съгласно чл. 198, ал. 1 ДОПК обезпечението се извършва: 1. с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб; 2. със запор на движими вещи и вземания на длъжника; 3. със запор на сметките на длъжника; 4. със запор на стоките в оборот на длъжника. Разпоредбата на ал. 2 допуска публичният изпълнител да наложи няколко вида обезпечения на обща сума до размера на вземането. Съгласно ал.3 на същата разпоредба запор и възбрана за публични вземания не могат да се налагат върху имуществата по чл. 213.

В чл. 213, ал. 1 ДОПК е посочено, че принудителното изпълнение се насочва върху цялото имущество на длъжника, с изключение на: 1. вещите за всекидневна употреба на длъжника и на неговото семейство, необходимата храна, топливо, работен добитък и предмети за упражняване на занятие или дейност по списък, одобрен от Министерския съвет; 2. единственото жилище на длъжника; ако жилищната площ е повече от 30 кв. м за длъжника и за всеки от членовете на семейството му поотделно, разликата се продава, ако при тези условия жилището е реално поделяемо; 3. сумите по сметки в банки в размер до 250 лв. за всеки член от семейството; 4. земеделските земи - до една четвърт от притежаваните, но не по-малко от 3 дка, обработвани пряко от длъжника или от член на неговото семейство, както и необходимия за обработването им инвентар; 5. трудовото възнаграждение, обезщетението по трудово правоотношение, всяко друго възнаграждение за труд, пенсията или стипендията - в общ размер до минималната работна заплата месечно.

С процесното ПНПОМ е наложена възбрана върху недвижим имот: на 1/2 идеална част от недвижим имот, двуетажна масивна сграда, застроена на 49.25 кв. м., заедно с дворно място, находящ се в [населено място], местност „Под камъка“, общ. Драгоман, С. област. Публичният изпълнител обаче не може да наложи възбрана върху имущество, което по силата на закона (чл. 198, ал. 3 вр. чл.213, ал.1 ДОПК) е изключено от обхвата на приложение на тази обезпечителна мярка. Обезпечителната мярка възбрана върху недвижим имот не може да се приложи спрямо единственото

жилище на длъжника, като е без значение, че става дума за предварително обезпечение, както неправилно се твърди в оспореното решение на Директора на ТД на НАП – С..Самият публичен изпълнител е посочил, в ПНПОМ, че лицето съгласно справка в имотния регистър на АВ притежава “? от недвижим имот“, вероятно се има предвид част от недвижим имот, същото е видно и от справката от Агенция по вписванията приложена по делото и никъде не се установява, че не се касае за единственото жилище на лицето, както се твърди в оспореното решение. По отношение на единственото жилище на жалбоподателя обезпечителната мярка „възбрана“ не може да бъде приложена. Както се посочи по-горе, без значение е, че се касае предварително обезпечение на предполагаеми бъдещи вземания. Обезпечаването и налагането на обезпечителни мерки не може да бъде самоцел и да преследва други, различни от посочените в закона цели. Принудителното изпълнение не се насочва и срещу вещите за всекидневна употреба на длъжника и на неговото семейство. На следващо място срещу трудовото възнаграждение, обезщетението по трудово правоотношение, всяко друго възнаграждение за труд, пенсията или стипендията - в общ размер до минималната работна заплата месечно – текстът е изменен още с бр. 34/2020г. на ДВ.

За да се приложи отговорността по чл. 19 ДОПК е необходимо безспорно установяване с допустимите по закон доказателствени средства от органа по приходите на недобросъвестно препятстване от страна на отговорните трети лица възможността да бъдат събрани дължимите от ЮЛ данъци и задължителни осигурителни вноски. Както в ПНПОМ, така и в издаденото решение не е посочена и отграничена хипотезата на закона, въз основа на която спрямо лицето се цели прилагането на отговорността по чл. 19 ДОПК. Както в ПНПОМ, така и в последствие в Решението липсват фактически твърдения за осъществен състав по чл. 19 от ДОПК. Жалбоподателят и в хода на настоящото производство може да изложи възраженията си, като органът в решението си формално излага друго/, тъй като следва да е налице мотивирано искане от страна на органа по приходите до публичния изпълнител. Видно обаче от искането до публичния изпълнител не се съдържат данни защо се прибягва до отговорността по чл. 19 от ДОПК. Искането не е мотивирано както се изисква от закона, за да е налице преценка на РО, която да се вземе предвид при мотивите обуславящи налагането на предварителни обезпечителни мерки.

На следващо място предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване върху дейността на лицето, а ако това не е възможно наложените мерки следва да не спират извършваната дейност от ревизираното лице. В оспореното решение се твърди, че публичният изпълнител е извършил преценка, самостоятелна, което обаче не се установява видно от ПНПОМ/, като по-горе в същото решение се сочи, че действал единствено в условията на обвързана компетентност, като в тази връзка напълно основателни са възраженията на жалбоподателя.

По изложените съображения съдът намира, че ПНПОМ е изцяло незаконосъобразно и следва бъде отменено, както и решението с което е потвърдено.

При този изход на спора на жалбоподателя следва да бъдат присъдени сторените по

делото разноси. На жалбоподателя следва да се присъди единствено внесената от него държавна такса в размер на 10 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 197, ал.3 и ал.4 ДОПК Административен съд София - град, Трето отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. С. Г. Решение № ПО-50/07.06.2023г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е отхвърлена подадената от лицето жалба срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0001143 от 03.05.2023г.(ПНПОМ), издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ в ТД на НАП С..

ОТМЕНЯ изцяло постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0001143 от 03.05.2023г.(ПНПОМ), издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ в ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Териториалната дирекция на НАП-С. да заплати на А. С. Г., ЕГН: [ЕГН] сума в размер на 10 лв. разноси по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: